

ONDOORDACHTTE MAATREGELEN – THE SEQUEL

Mijn vorige bijdrage in VVP van 18 december 2012 bleek enkele dagen voor publicatie al achterhaald. Op zich goed nieuws, want de maatregelen zoals beschreven in het wetsvoorstel dat toen voorlag zouden het einde hebben betekend van de bankspaarhypotheek.

In december leek het er nog op dat het vanaf 2013 niet meer mogelijk zou zijn het verzekerde kapitaal van een KEW te verhogen, terwijl bij een SEW/BEW de inleg niet meer mocht worden verhoogd. Hierdoor zou bij het aangaan van een nieuwe rentevaste periode met een lagere hypotheekrente de inleg van de bankspaarhypotheek niet meer automatisch mogen worden verhoogd.

In een op 14 december 2012 gepubliceerde Nota naar aanleiding van het verslag van de Eerste Kamer (33 407 E), staat nu: “Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat belastingplichtigen die op 31 december 2012 een eigen woning en een eigenwoningschuld hebben en daarnaast op 31 maart 2013 beschikken over een kapitaalverzekering eigen woning (KEW), een spaarrekening eigen woning (SEW) of een beleggingsrecht eigen woning (BEW) vanaf 1 april 2013 het gegarandeerd kapitaal niet mogen verhogen. Ook de contractuele inleg voor een product dat geen gegarandeerd kapitaal kent, mag vanaf 1 april 2013 niet meer worden verhoogd, tenzij de verhoging van die inleg rechtstreeks voortvloeit uit de op 31 maart 2013 geldende overeenkomst. Mocht het doelkapitaal of de inleg toch worden verhoogd,

“VERHOGEN VAN DE INLEG OM ER NOG IETS VAN TE KUNNEN MAKEN MAG VANAF 1 APRIL NIET MEER”

gaat de vrijstelling in box 1 verloren en ‘verhuist’ de KEW, de SEW of het BEW naar box 3.”

Door aanpassing van de term ‘verzekerd kapitaal’ naar ‘gegarandeerd kapitaal’ blijft nu ook de werking van communicerende vaten bij de bankspaarhypotheek in stand. Goed nieuws dus! Maar houders van een SEW, BEW of KEW waarbij de inleg wordt belegd, worden nog steeds flink in hun mogelijkheden beperkt.

Bij een beleggingsproduct is voor het vaststellen van de inleg uitgegaan van een doelkapitaal en een verondersteld rendement. Door de koersontwikkelingen van de afgelopen jaren loopt de waarde van veel beleggingsrekeningen en -verzekeringen flink achter bij de verwachtingen, wat pijnlijk duidelijk is geworden met de woekerpolisaffaire. Maar juist nu veel houders van zo’n woekerpolis in de laatste week van 2012 eindelijk een brief hebben ontvangen van hun verzekeraar, waarin is voorgerekend of en hoeveel compensatie zij ontvangen – en dus nu pas definitief weten hoe belabberd zij er daadwerkelijk voor staan – blijkt dat het verhogen van de inleg om er toch nog iets van te kunnen maken vanaf 1 april niet meer mag.

Het verrast mij dat dit nog niet breed gecommuniceerd is door de aanbieders en adviesorganisaties. Ook van de kant van Adfiz is het stil gebleven. Juist nu het vertrouwen in de branche zo laag is, zouden aanbieders en adviseurs er alles aan moeten doen om hun klanten over deze mogelijkheid te informeren, zodat er nog een poging kan worden gedaan om de in het verleden opgelopen schade enigszins te beperken. Door het vertrouwensprobleem bij de wortel aan te pakken, zou een flinke stap kunnen worden genomen in het terugwinnen ervan. Maar dan moet wel nu actie worden ondernomen, want als de klant er na 1 april zelf achter moet komen dat hem de laatste mogelijkheid tot herstel is onthouden omdat de verzekeraar en adviseur hebben zitten suffen, zal het vertrouwen alleen nog maar een diepere deuk oplopen. ◀◀

MoneyView geeft in VVP in 2013 elf keer haar visie op marktontwikkelingen in de financiële dienstverlening. Reacties op deze rubriek kunt u sturen naar support@moneyview.nl

DION VAN DER MOOREN,
senior onderzoeker Leven &
Pensioenen MoneyView